

28/ „Měl sen: Hle, na zemi stojí žebřík, jehož vrchol dosahuje k nebesům, a po něm vystupují a sestupují poslové Boží.“

Žebřík k nebesům? Co to může znamenat?

29/ Kostelní věž, to je přeci žebřík k nebesům!

30/ Tenhle žebřík snad vážně vede až do nebes.

31/ Už jsme prolezli celou půdu a kde nic, tu nic.

No, holubiho trusu tady je hodně.

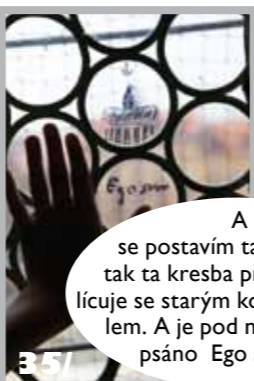
32/ Poklad už asi vybral někdo před námi. Už to nemá cenu. Jdu domů.

33/ Ale nejdřív se podívej tamhle. Co to je na tom skle?

34/ Co to je za zvláštní kresbu?

35/ A když se postavím takto, tak ta kresba přímo lícuje se starým kostelem. A je pod ní napsáno Ego sum.

36/ Starý kostel a Ego sum. Co to znamená?

Já si myslím, že je to latinsky a ego je, myslím, já.

37/ Moje sestra má na biskupském gymnáziu latinu, ta by to mohla vědět.

38/ Májo, víš tedy jistě, že to je: Já jsem?

39/ Co je to zase za šifru, jak to máme rozluštit! Na to už nemám nervy.

40/ Všechny předchozí šifry byly z Bible, tak proč bychom odpověď na toto nenašli také zde!

Jsem pro.

41/ Hledání slov „já jsem“ v takhle tlustý knížce, to je jako hledání jehly v kupce sena.

Jdu asi radši hledat tu jehlu. To bude jednodušší.

Něco jsem našla. Tady se pořád říká já jsem. „Já jsem světlo světa, já jsem chléb, já jsem to, já jsem dveře.“ To je evangelium svatého Jana.

42/

43/ To by mohla být dobrá stopa. Skvělé!

Vždyt' máme vlastně v kostele oltář svatého Jana!

43/

44/

To je ten oltář.

Ale kde je poklad?

45/ Hele, tady něco je!

46/

Bible? Takže zase nic, zase další luštění? Kdy konečně najdeme ten pravý poklad?!

47/ Právě jste ho našli. Slovo Boží je ten pravý poklad. Tak co, připravil jsem pro vás dobrou několikadenní hru, ne?

Cože? To jste dělal Vy?

48/

Musím vás ale pochválit, že jste to skvěle zvládli. Konečně jste otevřeli Bibli a naučili jste se s ní pracovat a číst si v ní.

Tak žádný nový počítač asi nebude, no.

49/ Pane Bože, chraň nás o těchto prázdninách. Ať každý den dobře využijeme čas a ať denně čteme Boží slovo.

49/

50/

Stejně, řeknu vám, zažili jsme to ale dobrodružství, co?

A to je víc než nějaký super počítač!

Zvláštní poděkování patří Bětce Boháčové, její rodině, skvělému chrudimskému spolku a místnímu farnímu úřadu a kněžím za obětavou a úžasnou pomoc při focení.